

Hogyan legyünk rohadt mesélők X.

Üdv!

„Szerintem pedig agymosás az amikor az alany saját véleményét a feltétlen engedelmesség és hatékonyság miatt szinte nullára redukálják (ne gondolkodj csak engedelmeskedj a Birodalomnak).”

Hm, elég... primitív a felfogásod az 'agymosásról'. Kicsit dolgozunk rajta.

Maga az agymosás nem más, mint a 'befolyásolás pszichológiájának' egy speciális, általában hosszabb távra célzott alkalmazása.

(Természetesen az IS agymosás, amiről Te beszélsz: a feltétlen engedelmesség kialakítása. De nem csak ez lehet a cél...)

Minden esetre: a feltétlen engedelmesség kialakítását is lehet sokféleképpen csinálni, másrészt mint mondtam, nem csak ez lehet az agymosás célja/eredménye... lehet, hogy csak azt akarom, hogy utáld a dzsadokat, vagy egy bizonyos személyt...

Nézzük meg ezt példának!

(Próbáld ki - ha van merszed hozzá - a következőt. Mesélőként. Pécézz ki egy adott karaktert. Mindig őt szívasd - pontosabban, legyen egy bizonyos TÍPUSÚ NJK-d, aki MINDIG őt szívatja.)

A változat: mesélj neki dzsadokat. Dzsad kufárt, aki értéktelen vackot ad el neki jó pénzért, vagy épp megveszt tőle valami értékeset - bagóért. Aztán dzsad tolvajt, aki... Dzsad utcalányt, aki megcsalja. Dzsad megbízót, aki álságos feladatra küldi csalárd és végzetes céllal. Stb.

B változat: mesélj neki NŐT. Ne egyet, sokat. Mindig mást... és ne is mindig ugyanazt a történetet add elő neki. Legyen köztük hűtlen, csalfa, hazudós és állhatatlan, de aljas, gonosz és romlott is. Hozzanak bajt - olykor magára a karakterre, olykor a szeretteire... időnként és főleg - az önbecsülésére...

/Ha ezek után nem fogja utalni a dzsadokat/gorwickiakat/nőket/elfeket - attól függően mit meséltél neki - akkor vagy birkatürelmű emberrel hozott össze a sors, vagy nagyon profi játékos az illető. Esetleg sokat tud a hasonló módszerekről/

Végtelen számú dolgot megutáltathatsz így: népeket, fajokat akár... Hisz korlátlan ura vagy a játékos karakter körülvevő világnak!

Persze, használhatsz kifinomultabb módszereket, pld. alapozhatsz a diszsonancia-csökkentésre stb.

Mutatok ilyet is: gyerekekkel csináltak, hogy spenótot etettek velük, és... két csoport volt. Az egyik csoportnak az volt mondva, hogy ezután rendszeresen spenótot fognak zabáltatni velük, a másikkal pedig nem mondtak ilyet.

Később megkérdeztek őket, hogy miképp viszonyulnak a spenóthoz: kiderült, hogy akiknek azt ígérték, hogy a jövőjük spenótban fog úszni, azok kevésbé utaltak...

Csináltak hasonlót áramütéssel is: önként jelentkező diákoknak áramütést kellett egymásnak adni - és utóbb magyarázatot kellett arra adniuk, hogy miért ők adtak az áramütést a másikkal, és nem fordítva... véleményt kellett mondaniuk a másokról... általában NEGATÍV vélemény született. Miért?

Mindjárt megmagyarázom... Előbb egy másik kísérlet: magukat „jó és tisztességes embernek” ismerő kísérleti személyekkel adtak áramütést más embereknek, akikről utóbb ugyancsak véleményt mondtak velük.

Mindkét kísérletben NEGATÍV vélemények születtek: az áramütést adók *elítélték* a saját áldozataikat!!!

Miért? Nos, az, hogy kitolok egy másik emberrel, hogy kellemetlenséget, netán komoly fájdalmat is okozok neki, ellentétes azzal, hogy én jó és tisztességes embernek tarom önmagammat.

DISSZONÁNS AZ ÉN-KÉPEMMEL.

(Vannak más hasonló kísérletek is - hadd ne soroljam fel mindet amit ismerek...)

Lényeg - ami miatt mindezt most begépeltem - a következő. Fogod a magát „valamilyennek” - mondjuk jó és tisztességes embernek - ismerő karaktert. És beleviszed egy csomó olyan szituációba, ahol... olyasmit cselekszik, olyasmire kényszerül, ami ellentétes az én-képével... ami disszonáns vele.

Ezt meg tudod vele csinálni sorozatban - hisz Te vagy a MESÉLŐ - azt ez annyit lát és ismer a világból, amit es amennyit megmutatsz neki.

Informatív manipulálás... olyan tettekre veszed rá, amiről vagy tudja, hogy csúnya dolog, de nincs más választása, mint hogy megtegye, vagy szánt szándékkal csak később teszed lehetővé, hogy megtudja: voltaképpen mit is cselekedett.

Ha ezt elég sokszor csinálod meg vele - persze mindig másképp -, ha elégszer konfrontálódik az én-

kepe az őt körülvevő valósággal, valószínűleg megváltozik kissé.

Elérheted például, hogy a karakter ne tartsa többé jó és tisztességes embernek magamagát...

Ilyet egyszer csináltam - talán kísérletezésből; (a mesélés számomra sokszor egy nagy kísérlet... eleinte harci szimulációkkal, harci helyzetekkel kísérleteztem, pld. hogy egy első szintű parti le tud-e győzni 100 orkot... később tértem át logikai, és néha érzelmi kísérletezésre... ezúttal lehet, hogy a fenti kísérletek hatottak rám... valami ilyesmit akartam a mesében kipróbálni.) Egy „jó és tisztességes” zorawa szerzetest rávettem, hogy vegyen tevékenyen részt egy ember- és lélekáldozó szertartásban, melynek során mágikus kórsággal fertőztek meg és pusztítottak el egy embert - ez volt az ár azért, hogy a parti egy másik tagja élhessen.

Utóbb a zorawa karakter önként választotta a halált - úgy érezte, nem tud tovább élni - illetve - asszem - a játékos nem akart vele tovább játszani. Úgy vélte - asszem joggal, mégiscsak az ő karaktere, ő csinálta, ő ismeri... - hogy az illető nem tud, nem akar tovább élni ezzel az tudattal és ezekkel az emlékekkel.

No mindegy: csak arra akartam példát hozni, hogy mire képes az, ha valaki olyat tesz, ami disszonáns az én-képével.

S ha ezt finoman csinálod, akkor... szépen ráveheted, hogy fokozatosan adja fel önmagát, sorban fogadva el olyan dolgokat, amit elsőre/korábban még bőszen elutasított volna...

Persze, nem kell feltétlenül ennyire furmányos, disszonancia-csökkentésre alapozó technikákkal operálni: az is elég, ha valamiképp eléred, hogy azok a személyek, akiknek az alany ad a véleményére, sorban mind egy dolgot állítsanak. (Az is elég, ha az alany elhiszi, hogy ezt mondtak...)

Szépen majd felülvizsgálja a véleményét, és „rájön”, hogy ő tévedett...

Szamos módszer van - pszichológia is, es akkor meg nem szoltunk róla, hogy ez mennyire hatékonyan megtámogatható droggal - esetleg mágiával.

(Hogy felelgessem Garmacor Címerét: ha a kyr kurva akarja, elég sok férfinemű

egyéneken képes lett volna 'agymosást' végrehajtani...)

No, asszem röviden ennyi az agymosogatósról - lehet hogy kissé zavaros voltam, de azért remélem, pár tanulság leszűrhető mindebből.

1997.10.09.

Szerző: Sics

Forrás: MAGUS Lista

Szerkesztette: Magyar Gergely

